

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

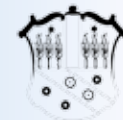
GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VII

številka 1

Marec 2013

Zdenka Dogša

Sodobna ženska?

Spet smo bile nekoliko bolj v ospredju, ne samo osmega in petindvajsetega marca, še najbolj v času, ko se je ženska odločila podati v boj za premierski stolček. Takrat je pozorno uho lahko zaznalo marsikakšno na naš račun, pa ne samo iz ust nasprotnega spola. Za razliko od njih, za katere se namreč bolj ali manj natančno ve, kakšen je »pravi dedec«, si pri ženskah še vedno očitno nismo, oziroma niso na jasnem, za kaj smo ali za kaj nismo sposobne in primerne, kakšne smo ali kakšne nismo.

Raziskave v razvitem svetu so pokazale, da stavijo moški rajši na bolj pametne, inteligentne, samozavestne in neodvisne, kot pa na lepe ženske. Pa, da naj bodo tudi iskrene, razumevajoče, pozorne, naj imajo smisel za humor in se veliko smejijo. Do sem še vse v redu in prav, če ne bi k temu dodali, da pa ne bi imeli nič proti, če bi bila njihova blond ali še bolj ženska mediteranskega tipa s temnejšo barvo las, modrih oči, bogatih oblin in zaobljenih bokov. Nič ne bi imeli proti, če bi si pridobila, če je še nima, in nato ohranjala svojo idealno težo, da bi bila negovana in nasploh - ženstvena. Da naj bo dobra ljubimka in sposobna ob ustreznem času poskrbeti za njegovo potomstvo, pa itak. Pametne in hkrati lepe torej! Tudi mi bi naj bili del tega razvitega sveta, čigar merila in način življenja sprejemamo z veliko žlico. Ali pristajamo na prilagajanje

samega sebe takšnim kriterijem ali pa jih bolj ali manj ignoriramo, pa je stvar nas samih in tega, kaj si postavimo na vrh svojega seznama prioritete.

Hrepenenje po idealnosti in vedno »daljši« mladosti ter dojemanju starosti kot nečesa, kar ni dobro, morda celo bolno, prihaja vedno bolj v ospredje in prinaša farmacevtski industriji in določenim domačim, pa tudi tujim specialistom vedno večje zasluge. Odebeliti ustnice, zategniti obraz, povečati obseg enega in zmanjšati obseg drugega dela telesa namreč ni tisto, zaradi česar se gre pod nož samo tam nekje daleč v tujem filmskem in modnem svetu. Sestradanih in uniformirano silikoniziranih žensk je vedno več tudi v domačih javnih zgodbah o uspehih in vneto jim sledijo ali pa jim še bodo sledile mnoge »manj pomembne« Slovenke. Pa mogoče je tako celo prav, še posebno, če bo popravljanje posledic zakonov matere narave pripomoglo k temu, da se ne bodo samo bolje počutile v svoji koži, ampak bodo zaradi tega tudi srečnejše, samozavestnejše, močnejše...

Bojim pa se, da sta tovrstna moč in samozavest premalo ali pa nista tisti pravi, ki bi nam v vse bolj napetih življenjskih zgodbah pomagali pokazati in doseči nekaj več, še najmanj pa dokazati, da se sposobnosti žensk ne merijo z dolžino kril, ki jih nosimo.

PROGRAM PRIREDITEV 59. OBČINSKEGA PRAZNIKA OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

Datum	Ura	Kraj	Vrsta prireditve
sobota, 16. marca	ob 17. uri	telovadnica OŠ	TURNIR VAŠKIH EKIP V ODBOJKI ZA POKAL OBČINE
nedelja, 24. marca	ob 9. uri	Vaški dom Grabe	ODPRTJE VELIKONOČNE RAZSTAVE (razstava bo odprta od 24. 3. do 1. 4.)
sobota, 30. marca	ob 20. uri	na Strasu	VUZMENKA
ponedeljek, 1. aprila	ob 13. uri	zbiranje pri vaškem domu Grabe	VELIKONOČNI POHOD
sobota, 6. aprila	ob 17. uri	prostor strelskega društva	STRELSKO TEKMOVANJE ZA POKAL OBČINE
	ob 18. uri	Sokolana	OBMOČNO SREČANJE ODRASLIH FOLKLORNIH SKUPIN »DIRADI ČINDARA 2013«
nedelja, 7. aprila	ob 9. uri	telovadnica OŠ	TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU ZA POKAL OBČINE
	ob 9. uri	slaščičarna »Pri Rupertu«	TEKMOVANJE V ŠAHU ZA POKAL OBČINE
	ob 11. uri	Sokolana	SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV
torek, 9. aprila	ob 9. uri	pri Sokolani	TEKMOVANJE DRUŠTEV UPOKOJENCEV V VRTNEM KEGLJANJU ZA POKAL OBČINE
četrtek, 11. aprila	od 11. do 13. ure	Muzej NOB	ODPRTA VRATA MUZEJA
	ob 12. uri	Trg talcev - pri spomeniku NOV	SVEČANOST V SPOMIN ŽRTVAM NOV
petek, 12. aprila	ob 19. uri	Sokolana	»ANTONINA« - KONCERT: POLET ČEZ PLANET
sobota, 13. aprila	ob 18. uri	Sokolana	OSREDNJA PROSLAVA OB OBČINSKEM PRAZNIKU
nedelja, 14. aprila	od 10. do 16. 30. ure	Središče ob Dravi	PARADA OLDTIMER - DIRKALNIH MOTORJEV
sobota, 20. aprila	ob 13. uri	Sokolana	ZAKLJUČEK POHODA »BRANITELJEV MEJE«
nedelja, 21. aprila	ob 10. uri	RC Stras	BALINANJE ZA POKAL OBČINE
torek, 30. aprila	ob 20. uri	RC Stras	KRESOVANJE

Lidija Meško Merc

Občinska proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

»Kot živi vrec je privrela pesem ...«

Privrela je iz ust recitatorjev in zadonela s pomočjo pevcev pevskega zbora, ki so v četrtek, 7. februarja, nastopali na letošnji občinski proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku.

Učenke in učenci OŠ Središče ob Dravi so se ponovno spomnili velikana slovenske poezije – doktorja Franceta Prešerna. S pomočjo njegove poezije, odigranih prizorčkov in zborovskih pesmi so učenci opozorili na pomembnost našega največjega pesnika in spomnili, koliko zaslug ima Prešeren za obstoj slovenskega naroda, slovenskega jezika, slovenske književnosti in slovenske

kulture nasploh. S pomočjo odigranih prizorčkov je bilo posredovanih tudi nekaj zanimivosti, ki so širšemu občinstvu mogoče manj znane, npr. da je Prešeren napisal veliko ljubezenskih pesmi tudi za druga dekleta in ni izpovedoval ljubezni samo Juliji, da lahko Prešernovo poezijo poslušamo tudi v zapeti obliki v izvedbi mnogih znanih slovenskih glasbenikov, pa tudi to, kdaj je prišlo do odločitve, da bo obletnica Prešernove smrti tudi slovenski kulturni praznik. Recitatorji pod mentorstvom Lidije Meško Merc so interpretirali znane in manj znane Prešernove pesmi, in sicer Črtomirov govor iz Uvoda v Krst pri Savici, sonet Na jasnem nebu mila luna sveti ter pesmi Ukazi, Sila spomina, Elegija mojim rojakom in Memento mori. Pevski zbor je pod vodstvom zborovodkinje Dragice Cvetko in ob klavirski spremljavi Darje Žganec Horvat zapel več slovenskih pesmi; tako smo lahko slišali že skoraj ponarodelo Slovenec sem, pa Prešernovo Pod oknom, sledile pa so še popevke Pred mano je poletje, Vračam se domov in Ptica vrh Triglava – le-ta je kulturni program tudi zaključila. Zbrane v dvorani pa je nagovoril tudi središki župan Jurij Borko.

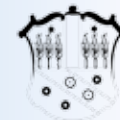
Menimo, da so obiskovalci odhajali domov s prijetnimi vtisi in mislimi, prepričani pa smo, da je bila ena izmed misli tudi misel na Franceta Prešerna.

Čestitamo

ob **59. občinskem prazniku**

Občine Središče ob Dravi!

Župan in člani občinskega sveta

Irena Meško Kukovec, načelnica UE

Poslovanje Upravne enote Ormož v letu 2012

V letu 2012 je Upravna enota Ormož prejela v reševanje (skupaj s prenešenimi nerešenimi zadevami) 10.359 upravnih zadev, kar je za 25,3 % več kot leto poprej in za 24,3 % več od plana. Od prejetih zadev jih je bilo rešenih 10.305, kar je za 25,6 % več kot v letu 2011 oziroma 99,48 % vseh zadev, leto poprej pa jih je bilo rešenih 99,26 %. Nerešenih je ostalo 54 zadev oziroma 0,52 % upravnih zadev prevzetih v reševanje, leta 2011 pa 61 zadev oziroma 0,74 %.

Bistveno povečanje beležimo na področju upravnih notranjih zadev, in sicer za 46,8 % v primerjavi z letom 2011, zaradi poteka veljavnosti večjega števila osebnih izkaznic, potnih listin, obmejnih propustnic in zamenjave orožnih listin. Intenzivna zamenjava listin je močno povečala obremenitev posameznih javnih uslužbencev na področju upravnih notranjih zadev, saj so morali obvladovati po več področij hkrati, kot na primer: tujce, matične zadeve, državljanstva, društva, osebne izkaznice, potne listine, register prebivalstva in orožje.

Na področju upravnih notranjih zadev opažamo največ problemov s področja izvajanja Zakona o prijavi prebivališča v zvezi z 8. členom, ki se nanaša na postopek ugotavljanja dejanskega stalnega prebivališča. Ker je na prijavo stalnega prebivališča vezano uveljavljanje velikega števila pravic, prihaja zaradi pomanjkljivosti zakona do zlorab.

S področja prometa se je obseg nalog v primerjavi z letom poprej zmanjšal za 6,3 %. Na podlagi Zakona o motornih vozilih smo upravne enote postale s 1. januarjem prekrškovni organ. To pomeni, da smo upravne enote postale pristojne za izrekanje glob za prekrške po 78. členu v povezavi s četrtem odstavkom 33. člena omenjenega zakona, in sicer v primerih, če lastnik vozila ne prijavi vsake spremembe podatkov v prometnem dovoljenju (tehnična sprememba, sprememba lastništva, prebivališča ali sedeža) in drugega ter petega odstavka 40. člena v primerih, če lastnik registriranega vozila ni odjavil vozila pri registracijski organizaciji in hkrati z odjavo izročil registrske tablice, ter če novi lastnik ni pri prenosu lastništva istočasno registriral vozila na svoje ime, oziroma ni podal izjave o lokaciji vozila. Izdanih je bilo 73 plačilnih nalogov kršiteljem in izvršenih 38 predlogov za prisilno izterjavo glob.

Za 3,5 % se je povečal tudi obseg nalog s področja okolja in prostora. Postopki na okolju so vedno zahtevnejši, predvsem zaradi številnih strank z nasprotujočimi si interesi. Na tem področju se bistveno spreminja vloga uradnikov, ki porabijo veliko časa za svetovanje, preden so vloge za izdajo gradbenega dovoljenja sploh vložene. Stranke pričakujejo od uradnikov kompleksno znanje s področja gradnje, kar pa velikokrat tudi presega pristojnosti zaposlenih na upravni enoti.

Zaradi upada prometa s kmetijskimi zemljišči v primerjavi z letom 2011 se je v lanskem letu zmanjšal obseg nalog s področja kmetijstva za 13,2 %.

Uveljavitev Zakona o uravnoteženju javnih financ, kjer je prišlo posledično do spremembe pravic po Zakonu o vojnih veteranih, Zakona o vojnih invalidih in Zakona o žrtvah vojnega nasilja, je vplivala na bistveno povečanje obsega nalog tudi s področja dela, družine in socialnih zadev, kjer se je obseg nalog povečal kar za 143 %.

Kar 99,98 % rešenih upravnih zadev je bilo rešenih v zakonitem roku, po roku sta bili rešeni le dve zadevi.

Zaostankov upravna enota ni imela.

Od petih pritožb so bile v lanskem letu prejete štiri, ena pa je bila prenešana iz leta 2011, medtem, ko pa je bilo v letu 2011 od enajst pritožb, prejetih v letu 2011, deset pritožb in ena prenešana iz leta 2010. Drugostopenjskemu organu so bile odstopljene v reševanje tri pritožbe. Ta je v dveh primerih zavrnil pritožbo z odločbo in potrdil odločitev prvostopenjskega organa, ena pritožba pa je ostala nerešena na drugi stopnji. Eno pritožbo smo na prvi stopnji zavrgli, eno pa smo rešili sami in izpodbojno odločbo nadomestili z novo odločbo.

Glede na to, da smo na naši upravni enoti postopke denacionalizacije zaključili že leta 2009, smo v letu 2012 vodili dve denacionalizacijski zadevi, prevzeti v reševanje od UE Tržič in Piran. Ena zadeva, ki je bila rešena na prvi stopnji, je trenutno na drugi stopnji v postopku pritožbe, druga pa je še na prvi stopnji v fazi reševanja. V obeh primerih gre za zelo kompleksni in zahtevni zadevi.

Razen vodenja upravnih zadev je bilo na upravni enoti opravljenih tudi 15.925 drugih upravnih nalog, kar je za 22,4 % manj kot v letu 2011. Zmanjšanje obsega drugih upravnih nalog je posledica upada potrjevanja podpor volivcev in posredovanja podatkov osebam, ki izkazujejo pravni interes ter manjšega števila potrdil iz uradnih evidenc. Zmanjšanje prometa s kmetijskimi zemljišči pa ima za posledico tudi manjše število drugih upravnih nalog s področja kmetijstva, kot na primer: manjše število ponudb za prodajo, manjše število potrdil, da odobritev ni potrebna, in manjše število prenosov GERK-ov.

Iz ankete zadovoljstva strank, ki je bila izvedena v zadnji polovici meseca septembra in v prvi polovici meseca oktobra, je razbrati, da so stranke zelo zadovoljne z delom upravne enote, saj so nas na lestvici od 1 do 5, ocenile z oceno 4,85. Stranke na ureditev zadev niso čakale, saj so bile »postrežene« takoj oziroma v roku petih minut. Pri vseh sestavinah kakovosti so stranke dobile več, kot so pričakovale.

Rezultati Upravne enote Ormož kažejo, da je upravna enota, kljub gospodarski krizi, izvajanju strogih varčevalnih ukrepov in močno povečanemu obsegu nalog zelo dobro obvladovala tako osnovni proces (vodenje upravnega postopka in drugih upravnih nalog) kot tudi podpora procesa (upravljanje s kadrovskega viri in zagotavljanje materialnih virov). To se odraža v realizaciji visoko zastavljenih ciljev, v pravilnosti odločanja in v kvaliteti opravljenih nalog (za 60 % manj pritožb kot leto poprej ob povečanju obsega rešenih upravnih zadev v primerjavi z letom poprej za 25,6 %), v rokih reševanja upravnih zadev, ki so se na vseh področjih, razen na področju kmetijstva, ponovno skrajšali (povprečen rok se je skrajšal za 1,76 dni v letu 2011 na 1,65 dni v letu 2012), v visoki oceni zadovoljstva strank (4,85) in zadovoljstva zaposlenih (4,5), v 100 %-ni potrditvi naših odločitev s strani drugostopenjskega organa in nenazadnje v gospodarnosti poslovanja upravne enote, saj so se materialni stroški na rešeno zadevo v primerjavi z letom 2011

Nadaljevanje s prejšnje strani

znižali za 2,46 EUR in sredstva za plače, prispevke in nadomestila na rešeno zadevo za 17,62 EUR ter materialni stroški na prebivalca za 0,10 EUR, kljub temu, da se je v lanskem letu ponovno zmanjšalo število prebivalcev v naši UE s 16.849 v letu 2011 na 16.786 v letu 2012.

Glede na to, da Upravna enota Ormož spada po kriterijih Službe za lokalno samoupravo in upravne enote med tiste upravne enote, ki so kadrovske podhranjene, si upam trditi, da so doseženi rezultati

odraz strokovnega in nadpovprečno prizadevnega dela vseh zaposlenih na upravni enoti.

Krajevni urad v Središču ob Dravi je odprt ob torkih od 7. do 15. ure. Ostale dneve v tednu lahko občani urejajo zadeve na Upravni enoti v Ormožu. Občane občine Središče ob Dravi vabimo, da zaradi rentabilnosti krajevnega urada v čim večji meri koristijo usluge Krajevnega urada v Središču.

Dragomir Murko

Narava je veliko močnejša

V Središču ob Dravi je bila v Sokolani v sredo, 6. marca, osrednja regijska proslava ob dnevu civilne zaščite. Udeležili so se je številni gostje, med njimi poveljnik Civilne zaščite RS Srečko Šestan, poveljnik Civilne zaščite za Podravje Dragomir Murko, ter župani občin z ormoškega območja: Alojz Sok - župan občine Ormož, Mirko Cvetko - župan občine Sveti Tomaž in Jurij Borko - župan občine Središče ob Dravi.

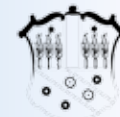
V imenu gostitelja je pozdravni nagovor dobrodošlice imel domači župan Jurij Borko, ki je poudaril, kako pomembna je vloga civilne zaščite pri spopadanju z vsemi vrstami nesreč in katastrof ter kako pomembni sta humana pomoč in solidarnost. O izjemnem pomenu humanitarnega dela pripadnikov civilne zaščite in vseh drugih, ki delujejo na področju zaščite in reševanja, je v slavnostnem nagovoru opozoril poveljnik Civilne zaščite Slovenije Srečko Šestan, ki je poudaril, da je naš prostor ogrožen zaradi zelo različnih naravnih in drugih nesreč, da s tem moramo živeti in biti vedno nanje pripravljeni ter jih moramo znati obvladovati, kadarkoli se pojavijo. Ob koncu svojega nagovora se je vsem zahvalil za humanitarno delo. Tudi v imenu tistih, ki so bili te pomoči deležni.

Na podlagi razpisa Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje za podelitev priznanj in nagrad Civilne zaščite je bil sprejet sklep, da se priznanja za leto 2012 podelijo šestim posameznikom in eni organizaciji - prostovoljnemu gasilskemu društvu - ter na podlagi dodatnih predlogov poveljnika CZ za Podravje in drugih predlagateljev še 21 posameznikom in šestim organizacijam. Štiriinidesetim posameznikom in organizacijam so izročili zlate, srebrne in bronaste znake Civilne Zaščite.

Prejemniki bronastih priznanj so bili razdeljeni tudi znotraj samega priznanja, saj se ti znaki lahko podeljujejo tudi za enkratna dejanja. V letu 2012 so za izjemno požrtvovalno, hrabro in uspešno opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči ob lanskim novembrskih poplavih bronasti znak Civilne zaščite prejeli: mag. Janez Merc, Branko Kostanjevec, Srečko Peklar, Srečko Čuš, Tonček Lisjak, Ludvik Hriberšek, Marjan Meglič, Silvo Pišek, Zoran Dernikovič, Milan Majer, Martin Vrbančič, Toni Jelovica. Vključeni so bili k najbolj zahtevnim dejanjem gasilcev ali civilne zaščite z nalogo obvarovati naravo, okolje pred uničenjem ter zavarovati lastno in skupno premoženje. Janko Šuman iz vrst Rdečega križa, Aleš Čepek iz policije, Milan Matijević iz Podvodne reševalne službe, Janez Lipotnik, regijski gasilski poveljnik, in Miran Novak iz slovenske vojske so v tistem času bili pripadniki svojih služb in so opravljali poslanstvo na svojem področju. Med letošnjimi dobitniki priznanj civilne zaščite so tudi prostovoljna gasilska društva Nova vas pri Markovcih, Stojnci, Markovci, Cvetkovci, Ptuj in Regijski center za obveščanje Ptuj. Za požrtvovalno in uspešno opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči pa so prejeli bronasti znak Civilne zaščite Ivan Starčič, Franc Toplovec, Jože Šterman in Jožef Vogrinc; med prejemniki bronastega znaka je bil tudi Zdravko Vrbanič, vodja Područnog ureda Varaždin Državne uprave za zaščito i spašavanje.

Izmed dobitnikov iz naše regije je srebrni znak civilne zaščite na državni slovesnosti na Brdu pri Kranju dobil poveljnik Civilne zaščite občine Markovci Ivan Golob, na regijski slovesnosti v Središču ob Dravi pa so podelili ostala srebrna priznanja ob letošnjem dnevu civilne zaščite. Med prejemniki srebrnega znaka sta bila Franc Krajnc in

Daniel Hergula, upokojena delavca Izpostave URSZR Ptuj, in Marjana Cafuta, sekretarka območnega združenja Rdečega križa Ptuj.

Zlati znak Civilne zaščite je bil podeljen za dolgoletno uspešno delo pri razvijanju in krepitvi organiziranosti, usposobljenosti in pripravljenosti Civilne zaščite ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč. Zlati znak sta prejela PGD Šikole in Zvonko Glažar, ki aktivno deluje kot poveljnik civilne zaščite občine Hajdina in hkrati opravlja funkcijo še kot poveljnik gasilskih enot Območne gasilske zveze Ptuj. PGD Šikole bo zlati znak prejelo ob praznovanju 120-letnice humanega dela na področju zaščite in reševanja med tem letom.

Na slovesni podelitvi nagrad in priznanj ob dnevu Civilne zaščite, ki je bila v petek, 1. marca 2013, v Kongresnem centru na Brdu pri Kranju, je Kipec Civilne zaščite kot nagrado za življenjsko delo, posebne zasluge in izjemne dosežke pri delu na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter za zasluge in prispevek pri razvijanju in krepitvi pripravljenosti, izvajanju zaščite, reševanja in pomoči ter odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč bilo posmrtno podeljeno Miranu Bogataju. Miran Bogataj se je vse svoje življenje ukvarjal z obrambnim sistemom, predvsem pa s sistemom varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Na funkcijo poveljnika Civilne zaščite je bil imenovan maja 1986. leta in jo je opravljal 26 let. Veliko je storil za to, da imamo vzpostavljen takšen sistem zaščite in reševanja, ki učinkovito deluje ob vsakodnevnih nesrečah in tudi ob večjih naravnih ujmah. Njegova nenadna smrt

je presunila ljudi v sistemu zaščite in reševanja, ki so z njim gradili ta sistem ter ob njem desetletja reševali in pomagali ljudem ob naravnih in drugih nesrečah.

Na prireditvi so bronaste, srebrne in zlate znake Civilne zaščite podelili Srečko Šestan in Dragomir Murko ter župan središke občine Jurij Borko, ki je vsem prejemnikom znakov izročil še Kroniko občine Središče ob Dravi. Slovesnost so s kulturnim programom popestrili učenci OŠ Središče ob Dravi s svojim pevskim zborom in folklorno skupino pod mentorstvom Dragice Cvetko, Lidije Palčič in Brede Munda.

Damjan Munda, gasilski častnik I. stopnje, poveljnik

Aktivnosti PGD Središče v letu 2012

Leto 2012 je bilo na področju gasilstva zelo zahtevno. Ogromno dela nam je »priskrbela« narava, nadaljevati je bilo potrebno z zastavljenim delom na področju usposabljanja, s preventivo in tekmovanji, obnovo gasilskega doma. Velik poudarek smo dali delu z mladino. Gasilci smo v tem letu sami obnovili sejno sobo in v celoti preplekali garažo.

V začetku leta 2012 smo pod okriljem GZ Središče izšolali devet novih gasilcev in pet vodij skupin ter sedem gasilcev, specialnost strojnik. V Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje RS na Igu so trije gasilci opravili tečaj za nosilca dihalnih aparatov in trije gasilci tečaj za gašenje notranjih požarov, modul A.

V letu 2012 smo nadaljevali z rednimi mesečnimi vajami, ki potekajo vsako prvo soboto v mesecu. Tu moram omeniti tudi naše operativke, ki se redno udeležujejo mesečnih vaj skupaj z operativci. Na vajah, ki so odlično obiskane, poskušamo čim bolj pripraviti operativce za posredovanja na intervencijah. Te so vedno bolj raznolike, zahtevne in nevarne ter zahtevajo ogromno različnega znanja. Zato smo precej ur izobraževanja namenili tehničnemu reševanju, ki se zadnje čase zelo pogosto pojavlja na naših intervencijah. Novost v našem društvu je uporaba defibrilatorja. Za uporabo le-tega smo se zelo dobro pripravili.

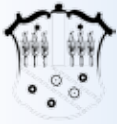
Sodelovali smo tudi pri postavljanju majskega drevesa, ki je tokrat potekalo na travniku za gasilskim domom. Na Florjanovo nedeljo smo tradicionalno obiskali sveto mašo. Druženje ob golažu z gasilci PGD Obrež ter našimi prijatelji iz Ruš poteka vsako leto v zelo sproščenem vzdušju. 18. junija 2012 smo pod šotorom pripravili 3.

dan gasilca in 125-letnico PGD Središče ob Dravi. Teden pozneje je potekal 1. tabor za mlade, tokrat od 5. do 9. razreda osnovne šole, s katerim smo želeli naši mladini predstaviti delo prostovoljnega gasilca. Na področju preventive smo meseca oktobra organizirali dan odprtih vrat in predstavitev za naše malčke iz vrtca Navihanček. Udeležili smo se tudi predstavitve opreme, pod okriljem GZ Središče, ki je tokrat potekala v Šalovcih. Na področju preventive smo člani PGD Središče med krajanje Središča in Godincev razdelili letake z naslovom *Gasilska preventiva*.

Gasilci PGD Središče smo v letu 2012 posredovali pri desetih intervencijah. Od tega smo dvakrat posredovali pri večjih požarih izven naše občine, sedem intervencij je bilo na področju tehničnega reševanja in ena pri velikem onesnaženju potoka Trnava. Vsekakor se moram ustaviti ob novembrskih poplavah, v katerih smo gasilci na našem področju sodelovali kar štiri dni. Narava je pokazala svojo moč, ob kateri smo bili gasilci bolj ali manj nemočni. Spet se je izkazala potreba po določeni opremi, ki je mi nimamo, saj črpalke in protipoplavne vreče enostavno niso več dovolj. Ob tej priložnosti moram pohvaliti gasilce PGD Središče, ki so s svojim pogumom in iznajdljivostjo, kljub življenjsko nevarnim okoliščinam, pomagali prizadetim.

V letu 2012 smo imeli tudi dve zelo sušni obdobji, v katerih smo gasilci opravljali požarno stražo na območju občine Središče ob Dravi. Tako smo od 19. marca do 2. aprila 2012 opravili 94 prostovoljnih ur in prevozili 404 km. Od 15. do 27. avgusta je

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

bilo opravljenih 35 ur ter prevoženih 218 km. Skupaj smo gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Središče ob Dravi v letu 2012 opravili 2491 prostovoljnih ur, za potrebe obveščanja pa poslali 2111 SMS sporočil. V letu 2012 je Prostovoljno gasilsko društvo Središče ob Dravi prestopilo iz druge kategorije v tretjo.

Naši cilji za prihodnost ostajajo zelo visoki, saj želimo posredovati pri vseh tipih intervencij, ki se pojavljajo v našem rajonu. Zato upam, da bo tudi občina - kljub hudim časom - imela še naprej posluš za potrebe našega društva, da bomo lahko še naprej tako uspešno intervenirali, če bo potrebno, ter nadaljevali delo v preventivi.

Še enkrat bi se rad zahvalil vsem operativcem za požrtvovalno delo v naši enoti. Vsem gasilcem PGD Središče ob Dravi želim še dalje dobro sodelovanje v društvu, da bi se večkrat prijetno družili ter tako širili poslanstvo gasilca še med druge krajanje Središča ob Dravi. Še posebej pa vabim v naše vrste mlade, saj pravimo: na mladih svet stoji!

PREVENTIVNI KOTIČEK:

Kaj storimo, če zagori v naravi?

- Če opazimo manjši požar v naravi, ga poskušamo omejiti oziroma pogasiti z razpoložljivimi sredstvi (veje, voda, zemlja, pesek in podobno).
- Požar gasimo vedno v smeri vetra, tako da nas dim in plameni ne ovirajo pri gašenju.
- Če požara ne moremo pogasiti, se umaknemo na varne površine.
- O požaru takoj obvestimo center za obveščanje na telefonsko številko 112.

POZOR: Uspeh intervencije je odvisen od pravočasne in pravilne informacije.

V obdobjih, ko je za posamezno območje v naravnem okolju razglašena velika ali zelo velika požarna ogroženost, je prepovedano:

- kuriti, sežigati ali uporabljati odprt ogenj
- puščati ali odmetavati goreče ali druge predmete ali snovi v naravno okolje, kjer lahko povzročijo požar.

NA POMOČ!

Damijan Vesenjak, PGD Obrež

89. občni zbor PGD Obrež

Vsa društva, ki smo registrirana na upravnih enotah, moramo delovati po Zakonu o društvih, ki je predpisan v Republiki Sloveniji. Po tem zakonu smo zato dolžni vsako leto sklicati redni letni občni zbor, ki je najvišji organ društva, na katerega morajo biti vabljeni vsi člani društva in na katerem se sprejemajo ter potrjujejo vsi sklepi in potrditve.

Prostovoljno gasilsko društvo Obrež je letos tako kot vsako leto organiziralo občni zbor v Domu kulture Obrež. Na občni zbor zraven članov društva, župana ter predstavnikov društev v občini, povabimo še vsa sosednja ter prijateljska društva. Letos so se zbora udeležili: PGD Središče ob Dravi, PGD Vitan Kog, PGD Loperšice, PGD Miklavž pri Ormožu, PGD Hermanci, PGD Zamušani, PGD Leskovec, PGD Golo (Ljubljana), PGD Krkavče (Koper) ter DVD Petrijanec iz sosednje Hrvaške.

Predsednik Viktor Samec je v svojem poročilu povzel dogajanja in aktivnosti društva v celotnem letu, zahvalil se je tudi vsem, ki so pri tem sodelovali ter žrtvovali svoj čas. V poročilu je tudi podrobneje opisal aktivnosti za zamenjavo gasilskega vozila TAM 150. Upravni odbor PGD Obrež je že leta 2010 sprejel sklep, da se pričnejo aktivnosti za zamenjavo dotrajanega vozila. »Nabava«, ki bo pričela potekati v letošnjem letu, pa seveda ni mogoča brez podpore ter prostovoljnih prispevkov vaščanov ter razumevanja župana in občinskega sveta, ki se jim za dosedanjo podporo zahvaljujemo.

Svoje poročilo je podal tudi poveljnik Simon Zorec, ki je podrobneje naštel ter opisal intervencije v lanskem letu, bilo jih je devet. Najbolj so nas seveda zaposlile naravne nesreče, ki nam res niso prizanesle. Najdaljša intervencija je trajala štiri dni.

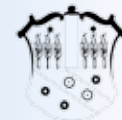
Letošnji občni zbor je bil tudi volilni, zato smo izvolili in potrdili člane novega upravnega ter nadzornega odbora in disciplinske komisije za obdobje 2013-2018.

Gasilci za svoja dela nismo plačani, da pa se nekako zahvalimo tistim, ki vsa leta delujejo tako na društvenem kot operativnem delu,

pa zaslužnim podelimo priznanja in odlikovanja. Podelili smo tudi plakete šestim veteranom. Najvišje priznanje za 50 let aktivnega dela v PGD Obrež je letos prejela Marta Rižnar iz Obreža. Na koncu je predsednik Gasilske zveze Središče ob Dravi Toni Jelovica podelil zahvalo Gasilske zveze Slovenije za pomoč in sodelovanje ob poplavih v letu 2012, ki ga je za PGD prevzel predsednik Viktor Samec.

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

V nedeljo, 17. februarja, je Avguština Horvat iz Središča ob Dravi praznovala 100. rojstni dan. Ob visokem jubileju jo je obiskal, ji zaželel vse najboljše in jo obdaril župan občine Središče Jurij Borko. Obiskali so jo še predsednica Društva upokojencev Zdenka B. Slavič in predstavniki medijev. Urejena, nasmejana in s simpatično cvetlico v svilnatih laseh se je razveselila tudi sosedov, prijateljev in znancev, ki so ji tega dne zaželeli vse lepo, predvsem pa zdravja.

Natanko pred stotimi leti ste ugledali luč sveta...

Avguština Horvat: »Rodila sem se ob osmih zjutraj, kot so mi povedali, v Gornji Dubravi na Hrvaškem. Tja se je iz Središča omožila moja mati, ki pa je s šestindvajsetimi leti ostala sama z dvema otrokoma, saj je moj oče umrl v Nagykanizsi na Madžarskem, ko so minirali vlak z vojaki, ki so bili napoteni na fronto. Takratna oblast je prikrivala materi očetovo smrt, da jim ni bilo treba plačevati odškodnine zanj. Mati se ni več poročila, s priložnostnimi deli pri okoliških kmetih se je sama le stežka prebijala skozi življenje in skrbela za mojega brata. Jaz pa sem odraščala pri babici in dedku v Središču. Ko sem bila stara en mesec, sta me dve ženski nesli v sosednji Gornji Mihaljevec h krstu. Tam sta malo pregloboko pogledali v kozarec, zato sta me iz odejice na poti domov izgubili. Oče me je našel v gozdu v snegu. Ko me je prinesel domov, me je teta, ki je bila na obisku, odnesla v Središče k babici in tam sem »gor zrasla« ob kravjem mleku. Dedek me je po nesrečnem dogodku odpeljal na pregled k zdravnikom v Gradec, da bi ugotovili, ali sem v snegu utrpela mogoče kakšne posledice. Na srečo ni bilo z mano nič narobe. Dedek pa me je tam odnesel še v trgovino z otroškimi

oblačili, kjer so me tako lepo uredili, da me ob vrnitvi domov domači niso prepoznali.«

Se še dobro spominjate svojih mladih let?

Avguština Horvat: »Zelo dobro. Še danes vem marsikaj povedati, kaj zanimivega smo izvedeli od učiteljice Svetlinke v 3. razredu, ali pa zapojem pesem, ki me jo je naučil Anton Kosi, takratni ravnatelj središke šole. Bila sem dobra učenka, dedek in babica sta mi celo plačevala še dodatne tri ure učenja nemščine tedensko, kar mi je v času vojne še kako prav prišlo. V Ormožu sem se pozneje učila kuhati in s tem znanjem dobila tudi zaposlitev v kuhinji tovarne Tivar (pozneje Varteks) v Varaždinu. Tam pa sem ostala samo štiri leta, ker mi je ostajalo premalo denarja, potem ko sem plačala stanovanje in vse ostale stroške, čeprav sem si prav tam »prišparala svoj prvi dinar«. Tako sem delala pozneje vse svoje življenje. Vedno sem si rekla: varčuj takrat, ko imaš kaj, ko denarja nimaš, ga ne moreš varčevati.«

Kdaj ste si ustvarili družino?

Avguština Horvat: »Poročila sem se leta 1932 in šla za snaho k Horvatovim, kjer je bilo pri hiši deset sinov. Ni mi bilo lahko. Vsak teden sem spekla tudi po deset kolačev kruha. Po šestnajstih letih zakona sva z možem prevzela hišo in lastnika v prevžitek in si ustvarila svoj dom. Mož je bil mlinar na Dravi, jaz pa sem doma gospodarila. Imela sva troje otrok. Hčerka Katica je živela v Zagrebu in je že umrla. Sin Gustek je živel v Švici, sedaj pa je na Portugalskem, a starejši sin Franček živi z mano, potem ko mu je pred osmimi leti umrla žena. Moj mož pa je umrl že pred petintridesetimi leti.«

Zelo živo pa se spominjate predvsem vojnih časov...

Avguština Horvat: »Preživela sem obe svetovni vojni, spominjam pa se predvsem grozot druge. Večina dogajanj je še zelo živih v mojih spominih. Še vedno znam dobesedno ponoviti ukaze okupatorskih oficirjev ob grozotah, ki so jih izvajali nad našimi ljudmi in imetjem v času vojne. Odlično znanje nemščine mi je pomagalo, da sem s svojo iznajdljivostjo in tudi pretkanostjo vedno poskušala preusmeriti tokove dogajanj tako, da je bilo za nas in druge manj boleče. Moža bi skoraj ustrelili, potem ko so mu že razstrelili mlin na Dravi, ker so ga ujeli med begom čez Dravo. Prav na dan, ko sem mu v mariborski zapor prinesla hrano, so ustrelili sto Slovencev, in med njimi bi bil tudi mož, če ga po naključju ne bi spoznal znanec, ki je imel toliko vpliva, da ga je rešil iz skupine. Še danes se živo spominjam, kako je s tovornega avtomobila, na katerega so naložili trupla, tekla kri po cesti. O grozotah vojne bi lahko pripovedovala še marsikaj!«

Kako pa danes živite?

Avguština Horvat: »Danes že malo slabše slišim, tako da mora vsak, ki se z mano pogovarja, skoraj kričati, če hoče, da ga slišim. Sicer pa pri dobri dnevni svetlobi še berem brez očal. In to zelo rada! Prebiram časopise, ker me zanima vse, kar se okrog nas dogaja, čeprav sem ob tem velikokrat zelo jezna. Televizije pa ne maram, zato je tudi več nimava. S sinom živiva skromno z nizkima pokojninama, vendar sva tako navajena in ni nama težko. Vedno sem rada delala, ob tem pa še znala dobro gospodariti in skrbeti za družino. Nikoli se nisem za nič pritoževala. Če pa se mi

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

je zgodila krivica, pa sem se tudi znala boriti. Rada sem vesela, se družim in pogovarjam z ljudmi. Ni pa lahko živeti tako dolgo! Rada bi namreč delala, pa ne morem in zaradi tega mi je težko. Sem pa do svojega petindevetdesetega leta še hranila živino in nosila tudi do trideset litrov mleka v mlekarno. Skuham pa še vedno, za kaj drugega pa me niti prsti več ne ubogajo. Na srečo pa imava dobre sosede, ki nama radi pomagajo in za vse poskrbijo. Sosedovi Darinki in njenim sem zato zelo hvaležna. Tudi za pripravo na praznovanje. Pa Marjanu in vsem, ki niso pozabili na naju.»

Ob stoletnici so Vam verjetno vsi zaželeli predvsem zdravja. Kako je z njim?

Avgušтина Horvat: »Zdravje je moje največje bogastvo. Nikoli še nisem bila v bolnišnici, pa tudi z zdravniki sem imela zelo malo

opravka. Večje probleme z zdravjem ima sin, a še vedno sama poskrbim tudi zanj. Sem pa pred kratkim imela infarkt in z rešilnim avtomobilom so me odpeljali v Ormož. V zdravstvenem domu

sem dobila dve tabletki pod jezik in sem morala štiri ure ležati priklopljena na aparate. Morala bi v bolnišnico, pa sem odklonila. Odpeljali so me nazaj domov, še prej pa se je zdravniško osebje fotografiralo z mano. Ob tem sem se spoznala tudi z medicinsko sestro, ki je istega dne praznovala rojstni dan. Vendar je ona stara pol manj – šele petdeset let.»

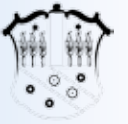
Bi nam za konec izdali »recept« za dolgo življenje?

Avgušтина Horvat: »Nič alkohola, nič »bagoša« (tobaka), nič drog, ker je to strup za telo in dušo. Uživati pa je treba čim več doma pridelane hrane. Tudi mir v srcu in duši naredi človeka bolj zdravega. Težko in skromno življenje ter nenaklonjena usoda pa ga utrdi.»

Veliko zdravja, čilosti in energije Vam, draga Avgušтина, želimo tudi v času po stotem letu.

Obrtnik pri delu, Viktorija Unuk, 6. razred

Rudolf Mlinarič

Spomin na dogodke med drugo svetovno vojno v naših krajih

Stara Jugoslavija je bila kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev. Kralj je bil Peter Karađorđević. Gospodariti je bilo težko, ker je bila v državi gospodarska kriza. Hrana je bila draga, 1 kg sladkorja je stal takratnih 16 dinarjev, ena preprosta srajca 20 dinarjev, »navadni« delavec pa je zaslužil na dan 8 dinarjev. Torej je moral delati dva dni za 1 kg sladkorja. Mnogo ljudi je bilo zadolženih, tudi revnih je bilo veliko.

Leta 1938 so se že vse evropske države pripravljale na vojno. V začetku aprila leta 1941 je Nemčija napovedala vojno Jugoslaviji. Pomagali so ji Madžari in Italijani, zato so Madžari dobili Prekmurje in Medjimurje. Nemci so zasedli Štajersko, ostali del Slovenije in Dalmacijo pa Italijani. Ko so nemški vojaki zavzemali Štajersko od avstrijske meje proti Mariboru, so jugoslovanski vojaki dobili nalogo v Mariboru in Slovenski Bistrici, da se morajo mimo Ptuja povleči proti Hrvaški. To so bile dolge kolone vojakov, s seboj so s konji peljali topove in orožje. Te kolone so napadla nemška letala, precej vojakov je obležalo mrtvih, še več je bilo ranjenih. Ostali vojaki so se razbežali. Hitrejši so zbežali domov, tiste počasne ali ranjene so nemški vojaki dohiteli, jih ujeli in kot vojne ujetnike odpeljali v Nemčijo. Tam so morali nekaj mesecev delati po kmetijah, nato so jih pustili domov.

V Središču rednih jugoslovanskih vojakov ni bilo, bila je ena četa domačih starejših rezervistov v civilnih oblekah, ki so morali v Središču stražiti cestne in železniške mostove. Komandir te čete je bil orožnik Drap. Ko so nemški vojaki zavzemali ozemlja proti Ormožu, je ta četa dobila nalogo, da se mora z ladjo, ki je nekoč vozila Središče - Svibovec, prepeljati na Hrvaško. Ko je četa šla proti Dravi, so se rezervisti po grmovju poskrili in kasneje odšli domov, tako je komandir Drap sam prišel do ladje. Ker rezervistov ni bilo, je tudi on odšel k svoji družini, ki je stanovala pri Jožefu Raušlu v Obrežu. Tako so nemški vojaki zavzeli našo občino brez vsakih ovir. S seboj so z močnimi konji pripeljali težke topove in mnogo orožja. Ti vojaki so ostali v naši občini do junija, tedaj so odšli proti Ukrajini. Takoj po prihodu so nemški vojaki ustanovili nemško občino in postavili nemškega župana (Bürgermeistera). Pisal se je Fandler. Odbornike in njihove namestnike so določili izmed naših ljudi, povečini tiste moške, ki so služili kot avstroogrski vojaki. Ti so znali precej nemško. Preimenovali so imena vasem, Središče se je imenovalo Polstrau, Grabe - Grabendorf, Obrež - Draurein, Šalovci - Schalendorf, Godeninci - Godnitz. Nemški vojaki so za prvi maj pred občino postavili majsko drevo. Štajersko so priključili Nemčiji, Medjimurje pa Madžarski. Tako je v Središču nastala meja med Nemčijo in Madžarsko in velik mejni prehod. Ob železniški postaji, kjer raste sedaj gozd, so bili železniški tiri. Prišlo je precej graničarjev, carinikov, financarjev, orožnikov in gestapov. Gestapo je imel sedež v Hanželičevi hiši v sedanji Kolodvorski ulici. V zgornjih prostorih je bil sedež gestapa, v spodnjih prostorih so bili zapori. Graničarji so bili skupaj na stanovanju v Kočvarjevi hiši na Bregu, ena desetina pa pri Antonu Marčecu v Obrežu. Cariniki, financarji in orožniki so stanovali po raznih hišah. Nemška oblast je objavila,

da kdor ima orožje, ga naj preda, sicer mu sledi smrtna kazen. In če bi kdo ustrelil enega Nemca, bi bilo ustreljenih deset Slovencev, za ustreljenega nemškega funkcionarja bi ustrelili sto Slovencev.

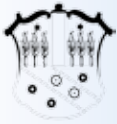
Ko so nemški vojaki odšli, so se začele aretacije. Aretirali so vse učitelje z družinami, orožnike, višje funkcionarje, odbornike Sokola, doktorje, župnike. Odgnali so jih na železniško postajo in z vlakom odpeljali v Srbijo, največ na območje občine Preljina. Več kot 130 ljudi iz naše občine je bilo izgnanih, dobri ljudje na območju Preljine so jih sprejeli pod svoje strehe od leta 1941 do osvoboditve. Kljub pomanjkanju hrane, obleke, obutve so ti srbski ljudje skrbeli, da so naše družine preživele in se po osvoboditvi leta 1945 srečno vrnil domov. Edino župnik Jožef Lončarič z Grab je leta 1944 umrl v Varaždinu. Kljub ostrni nemški meji na Dravi se je nekaj naših faranov pretihotapilo prek Drave, da so se udeležili njegovega pogreba. Naši ljudje niso nikoli pozabili na srbske dobrotnike, zato se je občina po osvoboditvi v zahvalo pobratila z občino Preljina. V Središču smo eno ulico poimenovali Preljinska.

Domače učitelje so izgnali, v šolo pa so pripeljali nemške učiteljice, samo upravitelj šole je bil moški, pisal se je Lerch. Učiteljice niso znale nič slovensko, otroci pa nič nemško. Morale so jih čimprej naučiti govoriti nemško. Tudi starejši so se morali učiti nemško po hišah, stanovalci iz desetih hiš skupaj, dvakrat na teden po tri ure zvečer. V tiste hiše, iz katerih so izgnali naše ljudi, so naselili nemške družine iz okolice Kočevja. Prišlo je do zamenjave denarja. Za eno marko smo morali dati dvajset dinarjev.

Takoj ko so nas Nemci zasedli, so se po celotni Štajerski začeli ustanavljati odbori, ki so delovali proti okupatorju. Tudi v Središču so ustanovili tak odbor. Na skrivaj so v Mariboru ustanovili manjšo tiskarno, da so tiskali proti-okupatorske letake. Te so dajali dijakom, ki so hodili v Maribor v šole, tako so ti letaki prišli v vsak kraj na Štajerskem. V jeseni leta 1941 je nemška oblast izvedela, da je precej ljudi, ki delajo proti njim, zato so jih veliko aretirali. Odpeljali so jih v mariborske zapore, tam so jih mučili, da so iz njih izvedeli čim več. Pozneje so aretirali še več ljudi in jih odpeljali v Ptuj, na Borl, v Maribor in v druga taborišča. Spomladi leta 1942 so v mariborskih zaporih precej ljudi ustrelili. Protiokupatorski odbori so delali še naprej in bolj skrito - ponoči. Odbori so bili povezani s kurirji in aktivisti. Štajerska je bila priključena Nemčiji pod imenom Untersteiermark, zato so naši fantje bili prisilno mobilizirani k nemškemu vojakom. Če se je kdo skrtil ali odšel k partizanom, so celo njegovo družino odpeljali v taborišče. Več kot sto fantov iz naše občine je bilo pri nemških vojaki, nad dvajset jih je padlo. Ostali so se po vojni srečno vrnil domov.

Leta 1943 so nemški oblastniki v središkem mladolesu, tam kjer so rasli najlepši bori, ogradili, postavili križe in na vsak križ napisali ime in priimek našega fanta, ki je padel pri nemških vojaki. Pri vhodu v ta prostor je bila velika tabla, na kateri je pisalo Heldensheim. Tudi pri cesti je stala taka tabla. Precej kmetov je imelo goste borove gozdove; vsakemu so polovico teh borov posekali, les spravili

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

na železniško postajo in odpeljali v Nemčijo. Plačali pa so po zelo nizki ceni.

Na območju naše občine je bilo precej rezervistov, ki so dobili rjave vojaške obleke, vsako nedeljo so morali hoditi na vaje in biti pripravljene stopiti v vsako akcijo. Te so imenovali Wehrmannschaft. Starejši rezervisti so bili v civilnih oblekah, morali so hoditi na večerne obhode po celi občini, tem so rekli Volkssturm. V Središču, tam kjer stojijo sedaj bloki, za Čurinovimi hlevi, so naredili trideset lesenih ut za pse. Pripeljali so trideset psov in pet vojakov, da so jih šolali - najpogosteje na Grabah pri gozdu. Pomagati so jim morali tudi graničarji.

Upravitelj šole je nabavil sviloprejke. Ko se te zabubijo, je to zelo kvalitetna svila, iz katere delajo padala. Glavna hrana za sviloprejke je murvino listje. Šolarji so morali na murvah trgati listje, zato so murve v mesecu juliju po celotni občini ostale brez listja.

Leta 1943 je Italija kapitulirala. Angleži in Američani so hitro zasedli otok Vis, na njem so naredili letališče, pripeljali so velika štirimotorna letala, z ladjami so vozili bombe, nalagali so jih na letala, ki so letela prek nas bombardirat od Graza do Dunaja. Po sedem letal je letelo skupaj, eno naprej in na vsako stran po tri, da so se lažje branili, ker so jih dostikrat napadli nemški lovci. Večkrat so tudi katerega zadeli, pilota sta s padali izskočila in pristala. Pogosto so jih Nemci polovili. Ta letala niso napadala ljudi, ki so delali na polju. Tu so leteli zato, ker sta Maribor in Kidričevo imela močno zračno obrambo, v Varaždinu in Čakovcu pa je ni bilo. Letala so letela skoraj vsak dan med osmo in deveto uro, vračali so se med deseto in enajsto uro. Večkrat je letelo do petdeset letal. Na območju naše občine je padlo nekaj čez dvajset večjih bomb. K sreči nobena ni padla v naselju. Vsaka hiša si je morala v kletnih prostorih urediti en prostor, v katerega smo se morali umakniti takoj, ko je sirena zatulila. V tem prostoru je morala biti lopata, »pik«, sekira, vreča peska, 200-litrni sod z vodo in manjša ročna brizgalka. Po mestih so bile velike kazni, če niso šli takoj v zaklonišče, ko je bil alarm. V mestu so družine z več otroki preseljevali na podeželje.

Okna je morala zatemniti vsaka hiša ponoči z modrim papirjem. Vsaka hiša je morala imeti nemško zastavo. Ker je bilo pomanjkanje blaga, so ljudje iz zastav šivali spodnje perilo.

Leta 1943 je bila že vsa hrana na karte. Tudi obleka, čevlji in cigarete. Kmetje pa so imeli obvezno oddajo vsega, tudi sena in slame. Najtežje je bilo za mast in meso. Če je hotel kmet imeti kolone, je moral iti na občino prijavit. Občina je poslala oglednika, da je svinjo (za prvimi nogami) izmeril, nato pa s pomočjo tabele določil, koliko kilogramov tehta, druga tabela je bila za ugotavljanje količine mesa in masti. Po osebi je bilo določeno, koliko mesa in masti letno pripada na osebo. Če je svinja imela več, kot je pripadalo na osebo, je bilo treba »višek« odpeljati k mesarju. Meso, ki je ostalo doma, je proti večeru oglednik vsak kos žigosal. Večkrat je oglednik našel med mesom dva repa ali pet nog. Imeli smo zelo dobrega oglednika in je samo rekel: »Če si skril vse ostalo, potem še skrij ta rep ali to nogo!«

Leta 1944 je Nemčija izgubljala na vseh bojiščih, zato so sredi leta pripeljali mnogo vojnih ujetnikov, največ je bilo Ukrajincev, da so morali kopati strelske jarke, bunkerje in protitankovsko grabo od Drave v Frankovcih, skozi Loperšice, Šalovce, Vitan, Kog, Štrigovo in tja do Mure. Tudi naši ljudje so morali hoditi kopat. Ujetniki so imeli zelo slabo hrano, zato so jim naši ljudje pomagali s kruhom in sadjem. Imeli so dosti uši in bolh. V župnišču so bile tri velike parne peči, da so uši in bolhe uničevali s paro. Partizani so bili zmeraj prisotni na našem območju, pripravljali so razne akcije proti okupatorju: na železniškem mostu, na Trnavi in Libanji so nastavili mine. Na Trnavi so Nemci odkrili mine, na Libanji je prišel vlak na mine in je bilo veliko škode. Proti koncu vojne je postal župan naše občine upravitelj šole Lerch. Ta je strašil naše ljudi, češ da bodo vse tiste, ki ne bodo šli z njimi v Nemčijo, pobili. Zmeraj je ponavljal Hitlerjeve besede:

Deutschland über alles in der Welt.

Heute gehört uns Deutschland, morgen die ganze Welt.

Ein Gott, ein Führer, eine Welt.

Nadaljevanje v prihodnji številki Sredice.

Milena Milosavljević

Zlata poroka v Središču ob Dravi

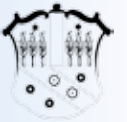
V soboto, 2. februarja, sta petdeset let skupnega življenja obeležila zlatoporočenca Elizabeta in Rudolf Kikl iz Središča ob Dravi.

Elizabeta in Rudolf sta se poročila 2. februarja 1963 v Središču ob Dravi, kjer sta si ustvarila družino in dom, in tu živita še danes. V zakonu sta se jima rodila sinova Rudi in Boris ter hčerka Ivanka. Danes ju razveseljuje pet vnukov: Simon, Denis, Rok, Uroš in Miha ter vnukinji Jasmina in Petra.

Rudolf je bil zaposlen v središki oljarni. Elizabeta pa je bila pet let zaposlena v mizarski delavnici v tedanjem podjetju Slog v Središču ob Dravi, pozneje pa je ostala doma in delala na kmetiji ter skrbela za družino. Na jesen življenja si Elizabeta in Rudolf vzameta čas za družino, sama pa se rada sprostita v naravi.

Podžupan Občine Središče ob Dravi Bojan Mlakar jima je ob visokem jubileju izročil zlato listino občine in jima zaželel, da zdrava in zadovoljna preživita še veliko skupnih let.

Silva Marčec

Martina Tina Kos Vršič

»Moški, če je pravi moški, mora v svojem življenju posaditi drevo, narediti sina in napisati knjigo.« Tako je bilo slišati, tako se je govorilo. Ženske pa to naredimo, ne da bi nam kdo naročal, da moramo ali da bi bilo dobro storiti. Drevesa (mogoče samo grmičevje, rože...) sadimo vsako leto znova. Sina sicer ne »naredimo«, ga pa celo rodimo. Knjigo - lastnoročno napisano? Zvezek, tak z recepti, pa ima gotovo vsaka. Feministično gledano: na ženskah svet stoji, moški pa ga (neuspešno) upravljajo.

Martina Vršič je Obrežanka, oziroma se je v Obrež priselila z mamo in sestro. V naši središki osnovni šoli je nadgrajevala svoje veselje do literature. Sedaj že pokojna učiteljica slovenskega jezika Zinka Merkoci jo je vedno vključevala, da je nastopala na šolskih prireditvah. V Obrežu pa je sodelovala v Kulturnem društvu kot folklornica, recitatorka in igralka v otroških predstavah.

Kar naenkrat pa je Martina Vršič postala Tina Kos. Poročila se je in se preselila na Hrvaško. Veselje do pisanja je odšlo z njo in čakalo na pravi trenutek, da se je začelo »izlivati« na papir.

Tina Kos je svoje pesmi, pesmi, ki so privrele iz duše, pisala kar v zvezek. Pred kratkim jih je izdala v lepi knjigi. Tina Kos, Vrištim čuteći, Kričim molče, izdajatelj KULTura sNOVA Zagreb, zbirka poezije, urednik Zdravko Odorčić, grafično oblikovanje naslovnice Vesna Kominek - so osnovni podatki knjige.

V soboto, tisto vremensko najbolj grozno (sneženo in mrzlo), se nas je nekaj »vremensko odpornih« zbralo v sejni sobi Doma kulture v Obrežu. Po uvodni skladbi treh violinistk smo prisluhnili prebiranju pesmi in nekaj besedam urednika Zdravka Odorčića, ki se prav tako ni ustrašil slabega vremena in se je pripeljal iz Zagreba. Martina je vključena v društvo, kjer se zbirajo pesniki amaterji. Zbirajo se v Zagrebu. Prebirajo svoje pesmi, jih komentirajo, ocenjujejo, pomagajo si pri izdajanju in predstavitev zbirk.

Pesmi piše v slovenskem (maternem) in v hrvaškem jeziku. Pesmi ne prevaja iz enega v drug jezik. Iz zbirke bom predstavila dve - eno slovensko in eno hrvaško. Opazila sem, da slovenske imajo nekaj ločil, hrvaške pa zelo malo ali nič. Martini sem postavila vprašanje: »Zakaj tako?« »To je stvar lektorja, jaz v svoje pesmi ne postavljam ločil.«

NESTAJEM U KAPI KIŠE

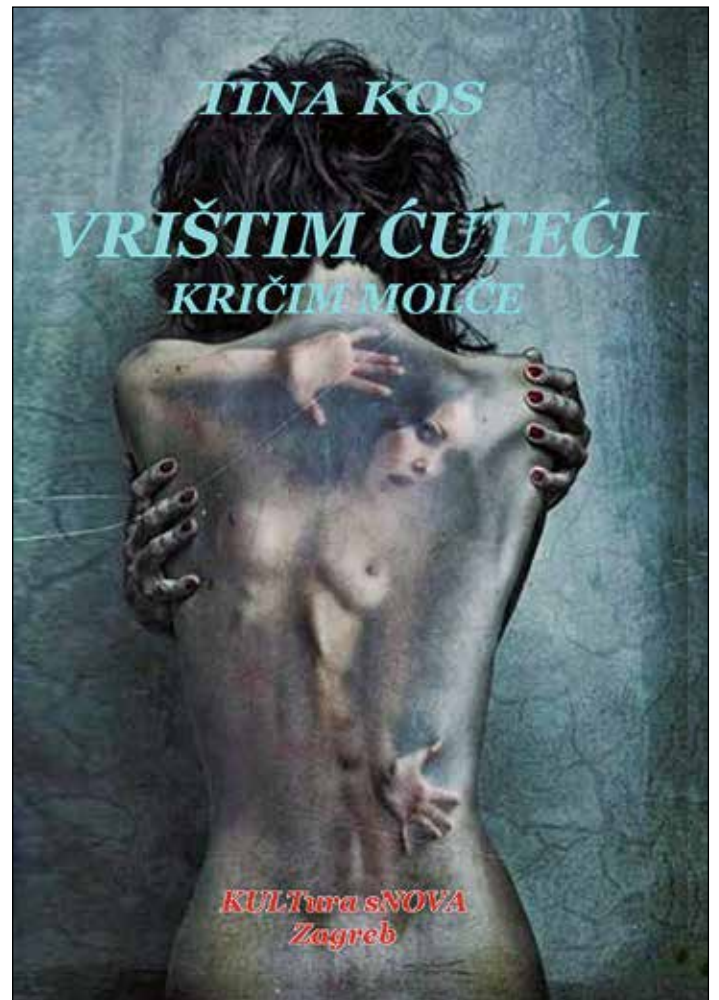
Po prozoru klizi
smješka mi se
sitna veličinom ironije
rođena u crnom oblaku
bačena bijesom oluje

Kao da mi govori
i ti ćeš nestati
na nečijem prozoru
polako
klizeći

NA VLAKU

Obrazi,
mrki, potuhnjeni,
vstopajo,
izstopajo,
gor... dol...
dan za dnem,
leto za letom,
jaz pa samo sedim,
čakam, da se vlak premakne

Ti dve sta mi všeč, če pa hočete »spoznati« vse pesmi, lahko knjigo kupite. Martina bo vesela.

Romana Suhodolčan

Božično-novoletna razstava

Tako kot vsako leto ob raznih praznikih smo članice Turističnega društva Središče ob Dravi pripravile predbožično-novoletno razstavo v domu na Grabah. Razstavljale smo izdelke pridnih rok: okraske za božično drevo in darila, s katerimi obdarimo svoje najbližje. Tudi božično-novoletne voščilnice lahko naredimo sami. K sodelovanju smo povabile učence OŠ Središče in Center starejših občanov (CSO) Ormož. Osnovnošolci se vedno predstavijo z lepimi in domiselnimi izdelki na naših razstavah, prav tako naši najmlajši iz vrtca. Na naše povabilo so prispevali tudi iz CSO Ormož zelo lepe izdelke, ki se jih je splačalo pogledati. V domu imajo rokodelsko delavnico in delajo čudovite izdelke. Res so pravi umetniki. Razstavljenih je bilo tudi nekaj prazničnih dobrot.

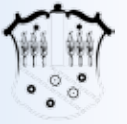

Zahvaljujemo se našemu županu Juriju Borku, ki se rad udeleži vseh naših prireditev in dogodkov, vedno izreče kakšno lepo besedo in nas pohvali. Ker že vse hvalim, pa moram tudi malo pokarati naše občane in občanke, ki se kljub vabilu bolj slabo udeležujete teh naših prireditev, ki so pripravljene prav za vas. Če bi vas prišlo vsaj nekaj več, bi vsako naslednjo razstavo pripravile še z večjim veseljem. Pripravljamo že velikonočno razstavo, na katero ste vljudno vabljeni.

Istočasno, ko smo razstavljali na Grabah, smo postavile razstavo tudi v Minoritskem samostanu v Ptuj. Okrasile smo predbožično drevo s srčki iz slanega testa. Še nekateri izdelki so bili iz testa, drugi iz ličja, doma narejene voščilnice in nakit. Razstava je bila zelo lepa. Na njej sodelujejo turistična društva iz raznih krajev Slovenije. Za naše sodelovanje na razstavah v Ptuj je zaslužen naš rojak Zdravko Zamuda. Na njegova povabila se vedno odzovemo. Povabili so nas tudi na velikonočno razstavo, ko bomo na naše veliko kovinsko jajce obesile izdelana velikonočna jajca. Z dobro voljo in veseljem nam vedno uspe. Uspela nam bo tudi domača razstava z velikonočno potico in kruhom.

Prijazno vabljeni!

Sabina Novak

Pohod k polnočki iz Godenincev

Tudi letos smo se Godeninčani odločili na božični večer prepešati pot do farne cerkve in nazaj. Za tak obisk polnočke se je odločilo sprva le nekaj vaščanov, vendar je kasneje preraslo to v tradicionalno druženje. Na preteklo polnočko se nas je odpravilo 36 pohodnikov, kar je za takšno malo vas kar lepo število.

Zbrali smo se v brunarici vaškega rekreacijskega društva. Čas odhoda je bil dobro uro pred polnočjo. Pohodniki smo si svetili z baklami in drugimi lučkami. Pešhoja ni bila preveč naporna, ni bila pretežka ne za starejše kot tudi ne za mlajše pohodnike. Pot je potekala od brunarice čez Prodnice, nato malo po glavni cesti, potem pa smo zavili na Črno cesto in po Bregu proti cerkvi. Med potjo smo se vsi pogovarjali o najrazličnejših stvareh. Vmes so bili seveda občasni kratki postanki za nujno potrebno okrepčilo.

Po končani sveti maši smo se vračali proti domu. Kljub ne preveč mrzlemu vremenu smo se kar kmalu odpravili na pot do naše brunarice. Tam smo se okrepčali s čajem,

kuhanim vinom in tudi kosom kruha s kuhano klobaso. Po taki malici nam ni bilo težko ostati skupaj še nekaj uric.

Vesna Žerjav

Štruklji

Kmetijska svetovalna služba Ormož je v začetku marca organizirala kuharski tečaj v prostorih Osnovne šole Središče. Tokrat so rdečo nit našega kuharskega srečanja predstavljali štruklji.

Ob mladem kuharskem mojstru smo se ženske kar hitro vživele v delo. Takoj smo se bile pripravljene spopasti z zahtevno pripravo testa, ki ga je treba lepo razvleči. In kako to doseči? Mojster nam je razložil, da je skrivnost v tem, da ga je treba malce grobo obdelati. Upoštevale smo njegove predloge in kar dobro nam je uspevalo. Sledila je priprava različnih nadevov, kot so skutni, fižolov, mesni, orehov in še kakšen.

Ko smo štruklje skrbno zavile, smo se zopet znašle pred več možnimi načini nadaljevanja: dale smo jih kuhat, druge peč, tretje pa kar

cvret. Bolj izkušene kuharice so svoje izkušnje in znanje, kar zadeva pripravo štrukljev, delile s tistimi z malo manj kuharske kilometrine. Nad vsem pa je bdel kuharski mojster.

Zaključek - torej pokušanje jedi - je vedno najlepši del takšnih kuharskih druženj v obliki tečajev. Seveda vam dokaza ne moremo priložiti, ampak morate nam zaupati na besedo - štruklji so bili odlični, vsi po vrsti! Vabljeni na naša prihodnja druženja!

Maja Rajh, TD Središče

Pust, širokih ust v Središču

Tradicionalna, letos že 17., pustna povorka v Središču ob Dravi je potekala na pustno soboto, 9. februarja. Kljub hladnemu, čeprav občasno sončnemu vremenu, se je povorke udeležilo šestindvajset skupin. Osrednjo prireditev je spretno vodil Peter Kirič. Središka godba na pihala je tradicionalno odprla povorko, sledile pa so ji maškare iz središkega vrtca Navihanček in vrtca s Koga, OŠ Stanka Vraza iz Ormoža in učenci OŠ Središče, odrasle maškare »brez vozil« in na koncu maškare na vozilih. V povorki ni manjkalo niti kurentov, ki po izročilu odganjajo zimo. Maškare je ocenjevala petčlanska komisija, ki so jo sestavljali Nevenka Korpič, Stanko Ivanuša, Stanislav Kozar, Anica Pevec in Peter Pribožič. Imeli so težko nalogo pri izbiranju najboljših maškar, saj so vse bile lepe in domiselne. Med skupinami iz vrtca jih je najbolj prepričala skupina »muc copataric« s Koga, drugi so bili »pravljni junaki« iz središkega vrtca Navihanček, tretji pa »junaki iz risank«, prav tako iz Navihančka.

Med šolskimi skupinami je prvo nagrado dobil 2. razred OŠ Središče, ki je predstavljal cvetlične vile in vrtnarje, drugo »središki vijaki« iz 4. razreda, tretjo nagrado pa je prejel »kitajski zmaj« šestošolcev.

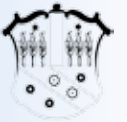
Med odraslimi »peš skupinami« je tretje mesto pripadlo skupini »M&M's bonbonov«, drugi so bili »pajki« iz Lovrenca na Dravskem polju, prvo mesto pa je pripadlo »zdravim prleškim karuzam«, ki jih je »vzgojil« podmladek Turističnega društva Središče.

Med maškarami na vozilih si je tretje mesto prislužila »naša domača klinika« iz Pušencev, drugi so bili »združeni cigoni in bioplinarna Obrež«, prvi pa »šalovski kmetik«.

Zahvala občini Središče ob Dravi, sodelujočim skupinam in vsem donatorjem, ki so omogočili izvedbo naše letošnje pustne povorke. Veselo pustno rajanje se je ob zvokih dobre glasbe nadaljevalo tudi zvečer v Sokolani.

Vesna Žerjav

Prleška karuza

Bokdaj. Smo zdrave prleške karuze. Vujšle smo našomo kmeti, ki nas je šteje v bioplinarno odpelati. Mi pa se nedamo sküriti, rajši bi bile za krüh, žgonce, zlevenke pa tüdi za naše gudeke, ke bi kaj dobroga pojeli.

Takša je bila naša predstavitef na srdiškem fašenskem karnevali. Čüda dela je bilo potrebnoga, ke smo dobro vün spale pa dobile nagrado. V Vaškem domi na Grabah smo delale naše mandure. Lepili smo palije na halje, ki jih je trebalo tüdi pret zašiti. To še nam je lepo šlo, zateknolo se nam je pri glovah. Karuzno zrije je somo ne štelo ostoti zalepleno na spužvi. Rešjo nas je Miholof Joža, ki nam je doneso malo jakši lim.

Probóvali smo si obleke, se smijali pa komenterali polek, kak prove babe (pa eden ded) pač. F petek pred karnevalom si je trebalo še zmisлити, kak de se šlo f povorki. Falabogi je ne bijo problem dobiti sejoča, ki je šo prvi - napre je s storim mašinom sejo karuzo. Mi smo šle za jim v rovni vrsti, tolale lidem karuzni krüh, na konci povorke pa je Joža vleko kolca s klosi pa eno našo karuzo vred. Naša gazdarca je kühala žgonce pa jih ponüjala okoli. Pred Sokolanoj je trebalo napraviti malo vekši ovinek, naš kmet ga je ne zvožjo, te pa je kolca z fsem vred prehitjo. Smešno za crknoti!

No, malo meje smešno pa je bilo, gdo smo zazvedili, ke je ormoški karneval, na keroga smo se že priprovlali, odpo. Deset centimetrof snega je le deset centimetrof snega! To je žmetno spucati. Te pa bomo šle drügo leto. Stokrot rajši kak v bioplinarno...

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **5. junija 2013**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

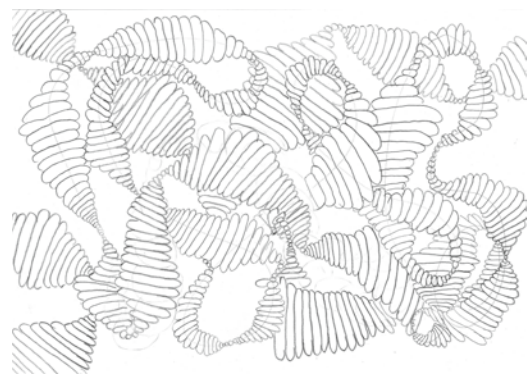
Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridružuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

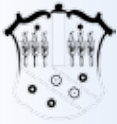
Vsem reševalcem križanke 4/12, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnik nagrade AHAC d.o.o., PE Središče ob Dravi, Kolodvorska 20 - paket prehrabnih izdelkov v vrednosti 40 EUR, je bil izžreban Rudolf Raušl, Poštna ul. 10, Središče ob Dravi.

Tihožitje (svinčnik),
Nuša Vugrinec, 8. razred

Gosenica (svinčnik),
Maša Bauman,
7. razred

Vesna Žerjav

Nekaj sladkega za veliko noč

Sestavine za zajčka in ovčko:

3 jajca, 9 dag masla, 13.5 dag sladkorja, 1.5 dl mleka, 2 žlici ruma, 23 dag moke, 2 žlički pecilnega praška, limonina lupina.

Maslo penasto umešajte, izmenjaje dodajte rumenjake in sladkor. Eno dobro žlico ga prihranite za dodatek snegu. Med testo prilijete mleko in rum ter zamešajte polovico moke in limonine lupine.

Drugo polovico moke, pomešane s pecilnim praškom, zamešajte med testo s snegom. Testo dajte v namazana modela in pecite pri 180°C tri četrt ure. Zajčka in ovčko okrasite po želji.

Pa dober tek in vesele velikonočne praznike!

Romana Suhodolčan

Polka in majolka

Oh ta polka! Dolgo časa se je govorilo, da se bo treba pripraviti na snemanje oddaje Polka in majolka. Naša predsednica Dragica nas je pravočasno motivirala: »Punce, treba se bo dobro pripraviti in kar se da najbolje in najlepše predstaviti našo občino. Nastopali bodo središka godba na pihala, ansambel Žargon, obreška folklorna skupina, ljudski pevci iz Obreža in mi, turistično društvo Središče ob Dravi.«

Vse vznemirjene, kaj in kako bomo pripravile, kaj je bilo nekoč in danes za našo občino značilno, smo ugotovljale. Za domačo rabo so nekoč marsikje pletli košare (korpe) iz šibja. »Tilika, ti boš pletla košaro.« Iz ličja smo delale predpražnike. »Romana, ti boš pletla predpražnik.« Ženske so doma delale tudi rože iz papirja. »Vesna in Jožica, vedve delate rože iz papirja, Danica, ti boš pletla cekar iz ličja.« Delalo se je še marsikaj, ampak to bo za tokrat dovolj. »Maja in Slavica, vedve pa bosta zadolžene za razstavljene jedi in pogostitev.« Takšen dialog je potekal med nami.

No, skoraj do zadnjega dne nismo vedele, kje in kdaj se bo sploh dogajalo. V petek, 25. januarja, smo zvedele, da bo snemanje pri Svetem Tomažu v nedeljo, 27. 1. 2013.

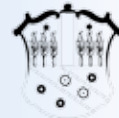
»Ženske, zavihajmo rokave in gremo. Treba je pripraviti meso iz tunke, pa klobase, zaseko, domač kmečki kruh, krompirjev kruh, orehovo potico in pecivo.« Dragica nam je pripravila izdelke iz oljarne. Akcija je stekla: »Romana, ti priskrbiš tunko, Slavica kmečki kruh, Romana, ti spečeš krompirjev kruh, Jožica potico, Vesna in Tilika pecivo, Danica pijačo. Dalje: ti daš desko, ti krožnike, ti serviete, ne pozabi noža za kruh, nožev za mazanje zaseke, skute, bučnih namazov, pa vilice, pa čebulo, pa serviet, pa papirnate brisače, pa tase, pa še to in ono. Glejmo, da bo vse v najlepšem redu in prav, da nam ničesar ne zmanjka.« V časovni stiski poteka vse skupaj v telegrafskem slogu. Jaz na skrivaj odnesem od doma babičin šestdeset let star, ampak čudovit prt. Saj bi ga babica tudi posodila, ampak je bolj zanimivo, če kaj pred njo skriješ, potem ji pa poveš, kako so njen prt vsi občudovali...

Čas odhoda je napočil, »robe« pa toliko, da smo vse skupaj komaj spravile v tri avtomobile. Tiste, ki so dvorano pri Tomažu poznale, so se spraševale, kam in kje bo to možno postaviti. Ko smo prispele v Sv. Tomaž, smo poiskale organizatorja... Sledil je šok. Na zelo majhnem odru je bila čisto ob strani, skoraj pod zaveso, postavljena miza, velikosti približno 2 x 1 meter in štirje stoli, pri čemer ne smemo ničesar predstavljati niti za milimeter, ne levo ne desno ne naprej ne nazaj. Tako kot je, mora ostati in konec. »Ženske, kam in kje bomo razstavile naše dobrrote, ki jih imamo s seboj? Rabimo prostor za delanje rož, košar, cekarjev.«

Nekaj časa smo nosile in predstavljale krožnike sem ter tja po mizi, nazadnje pa le ugotovile, da nam za košaro iz oljarne in naše dobrrote ostane le en vogal mize. Po dva in dva kosa peciva smo zložile na en krožnik, tunko z zaseko, klobasami in kruhom na leseno desko, potico spet tja v en kot, v glavnem vsakega malo, pa je šlo. Ni se bilo treba bati, vse ostale dobrrote smo skupaj z ostalimi domačimi in tujimi nastopajočimi pojedli, tudi Daničina pletenka je bila pred koncem že prazna. Domov smo prinesle samo krožnike in pribor, pijače in jedače pa je zmanjkalo.

Snemanje se je končalo, razočarane in žalostne smo bile, da niso posneli vsaj tega, kar je bilo na mizi. Žal nam je bilo tudi, da snemanje oddaje ni potekalo v Središču, namreč vse smo prepričane, da bi se Središče vsekakor lahko predstavilo drugače in lepše. Mogoče pa kdaj drugič!

Danica Žerjav

Še se bomo družili

Kje so nastajali najlepši francoski šansoni? Kje le, v nočnih lokalih z medlo svetlobo, kjer se vse zavore človeške domišljije sprostijo. Stojiš na odru in se tega niti ne zavedaš, ker je vse tako zelo zakrito, prikrito, intimno...

Prvič smo se srečali ljubitelji ljudskega petja in poezije v DLUK-ovi Akciji.

Vse ljudske pesmi so stare več kot sto let. Moramo se truditi, da vsa ta besedila ohranimo. Poezija, ki smo jo predstavili, je bila napisana v Prešernovem času, vendar ni bila nikjer objavljena, ker je bila preveč kvantaška, »kosmata«, kot se je takrat dejalo. Šele leta 1981 jo je v knjižici *Klinčk lesnikov* objavil Marko Terseglav.

Bilo je veliko smeha, uživali smo nastopajoči in obiskovalci. Na koncu smo bili vsi istega mnenja, da je takih druženj prav gotovo premalo. Zakaj bi se zapirali med štiri stene, gledali v tiste vsemo- gočne aparature, ki se jim reče televizija ali računalnik!

Mi smo obljubili, da bomo pripravili še več takih večerov in nove vsebine. Nastajajo že novi načrti. Društvo ljubiteljev umetnosti in kulture ali DLUK je med drugim tudi zato nastalo.

Samo Žerjav

Kapo dol fantom

Mariborsko Pohorje je februarja gostilo novo adrenalinsko športno veščino - spuščanje po snežni strmini, imenovano »blazing«. Prvega tekmovanja v tej panogi na naših tleh se je udeležilo 60 ekip. Pravila blazinga narekujejo spust štirih tekmovalcev po 400 metrov dolgi strmini na prirejani blazini. Ko »približajo« v cilj, imajo na voljo 20 metrov, kjer morajo zapustiti blazino. Tu se je na začetku pojavljalo nekaj težav, saj tekmovalci niso zapustili blazine pravočasno in posledično so zaradi velike hitrosti podrli nekaj zaščitnih ograj. Kmalu so tekmovalci dojel sistem in ga pridno uporabljali. Zmagovalec tekmovanja je četverica, ki najhitreje »približajo« od starta do cilja. Barve Dluk Akcije so

zastopali Miha, Niko, Tomaž in še en Miha. Osvojili so odlično 3. mesto! Kar je najpo-

membneje, domov so se vrnili živi, zdravi in brez poškodb. Čestitamo!

Rečni galebi v Obrežu

Foto Zlatka Marčec

Člani Dluk-a

Kako »pregurati« (pre)dolgo zimo po Dluk-ovsko?

Zima, zima bela, hvala lepa in nasvidenje! V času, ko pišemo ta sestavek za naš lokalni časopis, se topijo še zadnji kupi snega, ki smo se ga vsi že februarja, če ne prej, krepko naveličali. Kot ste verjetno že opazili, pot v naš pub vodi prek velikega dvorišča, ki smo ga aktivisti vsakokrat z množico lopat prav po udarniško osvobajali izpod oklepa snega in ledu... Ok, to ni ravno res! Danek, hvala za pluženje!

Preganjanje zime je v našem društvenem prostoru potekalo, kot je to zdaj že v navadi - s pestrim naborom dogodkov. Največ je bilo koncertov - par dni pred novim letom so nas s soul in funk melodijami ogrevali člani skupine The Cock Tails iz Radencev. S silvestrovanjem smo zaključili z aktivnostmi bogato leto 2012. Še vedno migamo, še smo tu; in še bomo - smo družno sklenili v jutranjih urah na prvi dan novega leta.

Ko smo vsi upali, da bosta januar in februar, kar se naših aktivnosti tiče, zaspana in umirjena, da si naberemo novih moči, nas je naš predsednik Aleš hitro postavil na noge: »Nema ništa - fsaki teden treba nekaj biti, ke se ljudi navadijo!«. No, naposled smo z veseljem prijeli za delo in organizirali še koncerte Mariborčanov Freaks of Friday, ki so nam pripravili akustični večer, sledila sta nastopa Varaždincev Jam Ritual, ki s svojim blues rockom uspešno nastopajo po vsej Hrvaški, ter Gorenjcev Dirtswitch, ki so po 4-urni vožnji na najbolj zasnežen dan v letu vendarle nekako prispeli do Središča in nas kmalu, po grungersko (za vse neuke v tej smeri: grunge - glasbena zvrst) ogreli. Zanimiv način so ubrali New Beginning iz sosednjega Miklavža. Javno vajo (beri: testiranje novih članov benda) so uspešno izvedli kar pri nas.

Generacijsko pisano publiko je prepričljivo nagovarjal prleški kantavtor Tadej Vesenjsek, s kitaro ga je odlično dopolnjeval Tadej Imenšek. Kulturni pridih so vsekakor dodali še pevci iz obreškega prosvetnega društva, ki se jim zahvaljujemo, da so prepoznali potencial naše Akcije (več o tem - Danica Žerjav). Naj omenim še razstavo fotografij domačinke Urške Borko, ki že nekaj let odkriva najbolj zanimive kotičke tega sveta. Tudi skozi kulinariko nas je popeljala na potovanje v Galicijo, Brazilijo, Tunizijo in še kam. Naposled pa nas je v Rusijo popeljal še Hrastničan Marko Funkl in porušil nekaj stereotipov o tej izjemno zanimivi državi, kjer se je odličen boršč, kakršnega smo si pripravili tudi sami.

Naposled pa še nekaj o projektu, ki smo ga obudili po več letih zatišja - brucovanje! Letos so ga uspešno prestali domači »zeleni in nedolžni študentje«. Vabilu se je odzvala večina, zato si zaslužijo omembo: Urška Panič, Marcela Kolarič, Ana Munda, David Majč, Miha Rakovec, Jure Janežič, Luka Horvat in Nino Kuhar. Uspešno študirajte, kajti služba vas že čaka... Ali pa tudi ne.

Ostanite v cvetju.

Sabina Novak

Sankanje v Mislinjskem grabnu

V soboto, 16. februarja, smo se člani rekreacijskega društva Godeninci odpravili na sankanje v Mislinjo. Kar zgodaj se je zbralo pri nas doma deset sankočev. S kombijem in osebnim avtomobilom smo se odpeljali proti Mislinji.

Tam so nas pričakali domačini, ki so nas toplo sprejeli. Sankanje se je začelo okrog desete ure. Zbralo se nas je okrog šestdeset sankočev. Domačini so nas na hrib vozili s štirimi traktorji. V dolino pa smo se sankali. Na sankališču je bilo zelo pestro, saj se je dogajalo marsikaj: bilo je padcev, zelo hitre vožnje... Spust je bil zelo prijeten in zanimiv, saj smo ob progi lahko občudovali lepote narave. A vse, kar je lepo, se hitro konča in tako se je tudi naše sankanje končalo okrog 15. ure. Vsi utrujeni smo se počasi vračali domov. To sankanje je vsem udeležencem ostalo v zelo prijetnem spominu, tako da se vsi že zelo veselimo prihodnjega sankanja.

Nataša Črček, DTV Partizan

Rogla

Tradicionalno smučanje na Roglo je tudi letos organiziralo društvo za telesno vzgojo Partizan. V zasneženi zimski idili smo se zadnjo soboto v januarju zbrali pred Sokolano in se z avtobusom odpravili na pot proti Rogli. V DTV Partizan je včlanjenih veliko število aktivnih članov, med njimi tudi navdušencev smučanja, zato smo avtobus v večini zapolnili kar sami. A kljub temu je še nekaj prostih mest ostalo za nečlane. Rogla nas je pričakala z lepim sončnim vremenom, tako smo dan preživeli prijetno in se navdušeni ter brez poškodb vrnili domov.

Andreja Resman, trenerka ekipe

Turnir v krpljanju

Zavod za usposabljanje Črna na Koroškem je bil organizator 6. turnirja v krpljanju, ki sta se ga udeležila tudi dva športnika, člana društva Sožitje, ki obiskujeta OŠ Stanka Vraza v Ormožu. Ta zanimiva panoga Specialne olimpijade Slovenije je v našem okolju manj znana, ker takšnih zim, kakršna je letošnja, ki nas je obilno obdarila s snegom, pri nas ni veliko. Kljub temu smo se v društvu odločili, da bomo kupili dva para krpelj in začeli s treningom teka s krpljami. Začetnih težav je bilo kar nekaj, veliko je bilo smeha in nerodnosti, tudi trenerka je imela nekaj zanimivih pristopov k vsemu skupaj. Pa smo začetne težave premagali, trenirali, kolikor smo le lahko, in odločitev za sodelovanje na turnirju je bila sprejeta. V zasneženi Črni se je zbralo 156 športnikov - krpljarjev, ki jim niti sneg niti mraz nista mogla pokvariti dobrega razpoloženja in rezultatov.

Naša športnika sta se odlično odrezala. Oba sta osvojila bronasti medalji: Lucija v teku na 200 m, Denis pa v teku na 400 m. Vsi smo bili zadovoljni z uvrstitvijo in prijateljem ob slovesu obljubili, da se naslednjič zopet srečamo. Takrat bomo poskusili naš rezultat še

izboljšati. Sicer pa se naši športniki vedno obnašajo v skladu s sloganom Specialne olimpijade: *Pustite mi zmagati. Če pa ne morem zmagati, naj bom pogumen v svojem poskusu!*

Tia Suhodolčan

Počitnice v Obrežu

Zimske počitnice! Mama in ata sta želela iti v Rimske Toplice. Zato sva s sestro Lano v petek po pouku odpotovali na počitnice k babici in stari babici. Mama je v petek prišla prej iz službe, potem smo do konca spakirali in se kmalu odpravili od doma. Peljali smo se skozi Ruše do atijeve službe, kjer nas je že nestržno čakal, in vsi štirje smo se odpeljali proti babici. Lahko sem sedela spredaj. V Ptuj nas je čakala babi. Izmenjali smo si stvari in se poslovili. Z Lano in babico smo se odpeljale proti Prlekiji, starši pa proti toplicam.

Kmalu po prihodu v Obrež smo odšle na predstavo obreških ljudskih pevcev. Utrujene smo po vrnitvi legle v posteljo in še gledale nek smešen film. Stara babica je kmalu zaspala v svoji sobi, med tem ko je gledala televizijo. Babica je odšla k računalniku, Lana je zaspala, jaz pa sem še gledala film.

Zjutraj sem se zbudila in babice ni bilo več v postelji, Lana pa je že gledala risanke. Kmalu sem se ji pridružila. Televizijo sem gledala do desetih. Za zajtrk sem jedla kosmiče. Babi je odšla v Ormož k mesarju. Ko se je vrnila, smo odšle k sosedu Maruši in ji nesle jabolka. Slabša jabolka smo namenili za njihovega konja Arabela. Maruše ni bilo doma, ampak je njena mama obljubila, da me bo poklicala ko bo imela čas. Babi, Lana in jaz smo potem metale sneg na kup za sankanje. Ob tem smo se zelo zabavale. Medve z Lano sva se sankali vse do kosila, ko sta se nam pridružila tudi teta Lidija in stric Matko. Z Lano sva tistega dne še enkrat odšli na sneg, jaz pa potem še k Maruši, babi in Lana pa sta medtem pekli slano pecivo.

Po večerji smo gledali oddajo »Moja Slovenija«. Zjutraj sem se kar zgodaj zbudila in brala knjigo »Mila, čarobna vila«. In ko sta se zbudili še babi in Lana, sem z Lano gledala televizijo. Že spet risanke! Za zajtrk sva si z Lano privoščili jajca in tuno. Zunaj sva se igrali na snegu do kosila. Pri Maruši smo čistile Arabela, saj so ga prišli fotografirat. Doma sva se najedli in šli gledat televizijo ter med reklamami igrali uno karte. Babica je v kuhinji igrala računalniške igre. Po ogledu filmov smo odšli počivat.

Zjutraj sem se zbudila in videla, da babice ni v postelji. Odšla sem v kuhinjo in jo prestrašila. Pogovarjali sva se in pogovarjali in... Pa je prišla stara babica in nato še Lana. Babi je odšla v Središče po nakupih. Ko se je vrnila, sva bili z Lano že urejeni, pa tudi skregani in »stepeni«. Po kosilu sva se odšli ven igrat, babica pa je naredila pico. Zvečer smo gledali film Denis pokora. Lana je zaspala, medve z babico pa sva še naprej gledali televizijo, vse do takrat, ko sva tudi medve zaspali. In sanjali o...

Z babi sva naslednje jutro odšli na ročnodelski krožek društva upokojencev Središče ob Dravi. In povem vam - zelo sem uživala. Doma sva se z Lano spet igrali. Malo pa sva se tudi skregali. Kmalu po kosilu sta prišla mama in ata in skupaj smo odšli domov v Selnico ob Dravi.

Počitnice so mi zelo hitro minile. In še bom prišla na počitnice k babici in stari babici, saj ju imam zelo rada in uživam pri njihju na počitnicah.

Vojka Havlas

Zimski mozaik ali kako smo šolo popestrili pozimi

Pod sloganom Popestrimo šolo smo za središke učence tudi pozimi pripravili obilo priložnosti za aktivno in ustvarjalno preživljanje prostega časa. Predstavljamo vam drobce našega mozaika.

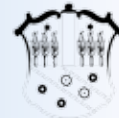

Najmlajši so s pomočjo optične igrache izdelali svojo risanko.

Vrtičkarji so pripravili pogače iz semen in poskrbeli za okoliške ptice.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Pred valentinovim smo na delavnici ustvarjali drobne pozornosti.

Zimske počitnice nam je popestrilo tekmovanje v kegljanju - s pripomočki, ki so jih učenci izdelali sami.

Letos še posebej dobrodošli znanilci pomladi (Foto: Andreja Resman)

Starejši učenci so v Mestnem kinu Ptuj ob mladinskem filmu razmišljali o radostih in stiskah odrasčanja.

Ekipa mladih kuharjev pridno vadi za tekmovanje v pripravi lokalnih jedi.

Jasna Munda, ravnateljica

Dobrodelnost združuje

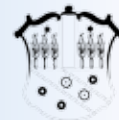
Peto leto zapovrstjo je dobrodelnost združila nastopajoče in obiskovalce, mlade in starejše, domačine in obiskovalce od drugod. Na letošnji dobrodelni prireditvi sklada vrtca Navihanček, ki je bila v začetku marca, se je ponovno zbralo toliko obiskovalcev, da je bila dvorana v Sokolani skoraj pretesna za vse, oder pa skoraj premajhen za vse nastopajoče.

V preteklih štirih letih smo na vrtčevskih dobrodelnih prireditvah videli in slišali številne nastopajoče: otroke iz vrtca, učence iz osnovne šole, mlade baletnike, violiniste in plesalce, operno pevko, različne glasbene skupine, starše otrok iz vrtca v različnih vlogah (v Ata-bandu, kot ljubiteljske igralce, kot folklornike), stare starše ... Novost letošnje prireditve je bil izvrsten pevski zbor vzgojiteljev in mamic, ustanovljen samo za to priložnost. Za veselo razpoloženje je poskrbel še igralec Gorazd Žilavec, ki je navdušil z interpretacijo Bena iz nanizanke Lepo je biti sosed.

Tudi letos so se na odru zvrstile vse generacije, od najmlajših do najstarejših. Vsi so se izjemno potrudili s pripravo programa, že nekaj časa so zagnano vadili in odlično izpeljali svoje nastope, zadovoljni obiskovalci pa velikodušno prispevali denar za sklad vrtca. Zadovoljstvo ob uspeli peti prireditvi je zaveza, da ji bo sledilo še veliko takšnih. »Naše veliko srce«, kot nosi dogodek naslov, naj bije in združuje ljudi še naprej.

Hvala vsem.

Jasna Munda

Prvi šolski božično-novoletni bazar

Zdrav slovenski zelenjavni sladoled

Avtor: Patrik Škvorc, 9. razred; mentor: Darja Hudin

Zimski športni dan na »faroškem« bregu

Robert Brkič, vodja medobčinskega redarstva

Onesnaževanje cest

V preteklih letih smo občinski redarji Medobčinskega redarstva Skupne občinske uprave občin v Spodnjem Podravju v spomladanskih mesecih pogosteje nadzirali stanje cest na območju vseh občin iz naše krajevne pristojnosti.

Ker večji del občin pokrivajo kmetijske površine, se v tem času na njivah in poljih opravljajo sezonska kmetijska dela. Večji del teh kmetijskih površin leži neposredno ob lokalnih ali regionalnih cestah, zato je nujno potrebno pred vključevanjem v promet na prometno površino očistiti kolesa traktorjev in druge kmetijske opreme. Posamezni vozniki traktorjev in tovornjakov tega ne storijo in cesto onesnažijo z zemljo, blatom ali gnojem. Ker je v zgodnjih spomladanskih mesecih vlažnost zraka visoka, postanejo ceste zaradi umazanije spolzke in nevarne za ostale udeležence v cestnem prometu. Zaradi neodgovornosti posameznika, ki ni očistil koles traktorja pred vključitvijo v promet, lahko nek drug voznik postane udeleženec prometne nesreče.

Občinski redarji smo lahko pogosto po sledovih umazanih gum, ki so vodili od polja do domačije, ugotovili kršitelja, ki je onesnažil cesto. V četrti točki drugega odstavka 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1) je določeno:

»Prepovedano je orati na razdalji manj kot 4 metre od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot 1 meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto.«

V peti točki 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1) pa je določeno:

»Na cestišču javne ceste je prepovedano:

razsipati sipek material, razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, nanašati blato ali ga kako drugače onesnaževati; puščati sneg ali led, ki pade ali zdrsne nanj; onesnažiti cestišče z olji in mazili ali drugimi snovmi; vlačiti hlode, veje, skale in podobne predmete, kot tudi pluge, brane in drugo kmetijsko orodje ter druge dele tovora.«

Tretji odstavek 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1) pa določa, *»... da mora voznik preden se vključi v promet na javno cesto s kolovozne poti, nekategorizirane ceste, ... odstraniti z vozila zemljo ali blato, ki bi onesnažilo vozišče.*

Predpisana globa v zakonu, zaradi neupoštevanja navedenih določb je 1000 evrov za posameznika in 4000 za pravno osebo. Pristojnost za nadzor teh določb pa imajo poleg policije tudi občinski redarji in občinski inšpektorji.«

Včasih smo na vozišču našli nekaj centimetrov debele sloje zemlje ali blata. Občinski redarji smo kršitelje za tovrstne prekrške dolgo opozarjali, a ni prineslo ustreznih rezultatov, zato smo za prekrške tudi že izrekli globe.

Vse občane naših občin pozivamo, da po končanju del na polju in preden se vključijo v promet, očistijo večje količine zemlje in blata s koles, saj takrat ostane za njimi kvečjemu zelo kratka in plitva sled. Z morda petminutnim delom se bo zmanjšalo resno ogrožanje vseh udeležencev v prometu.

Vrtnine Kranjčec
GOBENIČI
Prodaja sveže zelenjave
Tel.: 031 399 103
Fax: 021719 12 00
e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

DOMAČI PIŠČANCI
PERUTNINSKA KLAVNICA
SEVER
Miran SEVER s.p.
Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

Božidar Borko s.p.
 telefon: 02 719 05 93
 prenosni telefon: 031 59 94 30
 e-naslov: rupert.bozo@siol.net

pri Rupertu
 Slovenska cesta 53, 2277 Središče ob Dravi
 www.slaskicentri.rupert.si

FOTO LAZAR
 FOTOGRAFIRANJE
 ZA DOKUMENTE
 IN
 OSTALE
 STORITVE

Obrež 48
 tel.: 02/ 719 11 59

Denis Raušl s.p.
 Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi
 GSM: 031 584 958, E-pošta: denis.rausl@frko.si

- MOBITEL in SIOL sklepanje in podaljšanje naročnin
- nakup mobilnih telefonov, MOBI, Instant internet ...
- potrošni material (kartuše, tonerji, ...)
- prodaja računalnikov, prenosnikov, audio-video in računalniške opreme
- ureditev žičnih in brezžičnih omrežij
- čiščenje virusov in trojanskih konjev
- reševanje izgubljenih podatkov iz diskov

hp invent **lenovo** **SAMSUNG**

ATBiro
 Projektiranje in inženirig,
 Boštjan ZOREC s.p.
 Godeninci 2a
 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 Tel.: 031 / 379 - 485

IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE DOKUMENTACIJE!!

PO ZELO UGODNIH CENAH VAM NUDIMO IZDELAVO NASLEDNJE PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA VSE VRSTE OBJEKTOV:

1. IZDELAVA IDEJNE ZASNOVE OBJEKTOV (IDZ),
2. IZDELAVA PROJEKTOV ZA PRIDOBITEV GRADBENEGA DOVOLJENJA (PGD),
3. IZDELAVA PROJEKTOV ZA IZVEDBO (PZI),
4. IZDELAVA PROJEKTOV ZA RAZPIS (PZR),
5. IZDELAVA PROJEKTOV IZVEDENIH DEL (PID),
6. IZDELAVO 3D VIZUALIZACIJ ZA POTREBE NAROČNIKOV

Kontakt:
 ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC s.p.
 GODENINCI 2A
 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 Tel.: 031 / 379 - 485
 E-mail: atbiro.projektiranje@gmail.com

FRIZERSKI SALON SANDRA

MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,
 BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...

Naročila na tel. 041 / 873 - 311

SE PRIPOROČAMO !!

DELOVNI ČAS:
PONEDELJEK – PETEK: 8 – 18 h
SOBOTA: 7 – 12 h
NEDELJA in PRAZNIKI : ZAPRTO

FRIZERSKI SALON
 ALEKSANDRA ŽERJAV s.p. **SANDRA**
 Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

izvajajo naslednja dela:

- čiščenje in odmaševanje kanalizacijskih cevi,
- čiščenje studencev,
- obrezovanje krošenj dreves do višine 10 metrov,
- polnjenje bazenov,
- pranje asfaltnih površin in ploščadi.

KONTAKT: 041/587-676 ali 040/241-866

Se priporočamo!

Servis

Munda s.p.

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi
tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676

- Servis vozil
 - Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
 - Prodaja in montaža pnevmatik
 - Profesionalni CHIP TUNING
 - Avtoelektrika, avtoelektronika
- Menjava olja že od 65 EUR dalje!

Blagoslova in radosti ob
velikonočnih praznikih
želi:

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn

ITALIAN HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

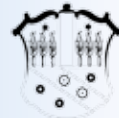
Za zdrave lase! Nova Fibra

Močnejši in odpornejši,
bolj enakomerno čvrsti,
svetleči, voljni in
vitalni lasje.

Več na:

www.frizerski-studio-moni.si

				Avtor: JOŽE BORKO	MODEL	RAZVALINA IND. MESTA V ANDRA PRADEŠU	SLOVENSKI PESNIK KRANJEC	STARO- GRŠKI FILOZOF S SAMOSA	BARJI	ZVEZNA DRŽAVA V ZDA	KRAJ PRI IVANČNI GORICI
				RASTLINA ZA DROGE, POMIRJE- VALO							
				OKRASNA RASTLINA, REPASTI ŠČIR							
				SLOVENSKI IGRALEC KOGOJ					DRAGO IBLER		
				TRSNO STEBLO					TOMAŽ RANC		
AMERIŠKA IGRALKA (JUDE, AMERIŠKI NINJA)	SPODRIVNA MERA ZA NOSILNOST LADJE	CUNJA KRILO RIMSKE LEGIJE					KITOVO OLJE REDKA KOVINA (YB)				
KANADSKI PEVEC (BRYAN)					POT, CESTA BOTER			NATRIJ ITALIJAN, PEVKA (RA- FFAELLA)			
STIKALNA NAPRAVA, KONTAK- TOR					NEKDANJI AVTOMOBIL ZNAMKE RENAULT					Občina Središče ob Dravi	
PREDSTOJ- NIK SAMOSTA- NA					TOLAŽBA UKRAJIN, LIT. ZGOD. (MIKOLA)				OZKA GLOBEL, GRAPA	NAPAD, NASKOK, NAVAL	
AVTOMO- BILSKA OZNAKA NIZOZEM- SKE		LUKA V TURČIJ, SMIRNA DRAGO KOS					ŽELEZOV OKSID ROJSTVO TELETA				
PLODOVI SADNEGA DREVJA					SOL BOROVE KISLINE GLAVNO MESTO UKRAJINE						
AMERIŠKA FILMSKA NAGRADA					GLASBILO NA STRUNE RIMSKA 1001						
NOVO MESTO		VODA OD POMIVANJA POSODE TROPŠKA OVIJALKA						EDVARD KOCBEK DEKOR			
Težje besede: AMARA- VATL, ARONSON, ENE	OBDOBJE KVAR- TARJA, HOLOCEN						TRAVNIK OB VODI KRAJ PRI KRŠKEM				
NEKDANJI KANADSKI HOKEJIST (BOBBY)	IVAN KRAM- BERGER KOROŠKI PLES				ŠTIRJE ČASI, V KATERE SE JE DELILO CERKVENO LETO	SLOVENSKI VESLAC TUL KOSMATA ODEJA			REKA NA JUGU PERUJA	Križanke bistrjo um.	
STARA PLOŠ- ČINSKA MERA					TELUR					(M)UC(A)	
SLOVENSKI ROKOME- TAS VUGRINEC						AMERIŠKI IGRALEC REEVES					
KONJ RJAVE BARVE						SLOVENSKI FIZIK (DUŠAN)					

Rešitev križanke - gesla iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 31. maja 2013 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado - vrhunska buteljčna vina v vrednosti 50 EUR.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnel Jurij Dogša, ISSN 1855-7511.